

Jak pomóc dziecku, które ma trudności w uczeniu się?

1. Wczesne rozpoznanie

Jeśli podejrzewamy, że nasze dziecko ma trudności w uczeniu się, konieczna jest wizyta w poradni psychologiczno – pedagogicznej. Im wcześniej te trudności zostaną zauważone i zgłoszone specjalistom, tym większe szanse na efektywną pomoc.

2. Stopniowanie trudności

Pracę z dzieckiem warto rozpoczynać od zadań łatwiejszych, z którymi dziecko sprawnie sobie poradzi i w ten sposób zyska motywację do dalszej pracy. Jeżeli to możliwe, stopień trudności zadań powinien wzrastać powoli. W sytuacji, gdy złożoność zadań wzrasta z dnia na dzień, zdarza się że część dzieci przestaje robić postępy i tworzą się luki w ich umiejętnościach, a to potęguje niechęć do dalszej pracy.

3. Uwzględnianie umiejętności, z którymi dziecko radzi sobie dobrze

Zrozumiałe jest, że w przypadku wystąpienia trudności, chcemy ćwiczyć z dzieckiem przede wszystkim te umiejętności z którymi ma największe problemy. Warto jednak pamiętać, że im poważniej zaburzona jest dana funkcja, tym większa podatność dziecka na zmęczenie i zniechęcenie. Planując ćwiczenia bardzo ważne jest, aby łączyć ze sobą umiejętności słabiej i lepiej opanowane, tak aby dziecko mogło wykazać się również tym, z czym radzi sobie dobrze.

4. Wzmacnianie poczucia własnej wartości

Stwarzajmy sytuacje, które dają dziecku okazję do zadowolenia i doświadczenia radości z osiągnięć własnej pracy. W ten sposób zaspokajamy potrzebę sukcesu dziecka i wzmacniamy jego poczucie własnej wartości, co sprzyja dalszej motywacji do ćwiczeń i nauki. W tym celu możemy wykorzystać jego zainteresowania i stawiać zadania, których realizacja przyniesie dziecku radość (np. gry i zabawy edukacyjne lubiane przez dziecko,)

5. Dostrzeganie sukcesów

„Mów dziecku, że jest dobre, że może, że potrafi”. Janusz Korczak

Pamiętajmy, że nawet najmniejsza zmiana na lepsze to zmiana wymagająca zauważenia i docenienia. Każdy lubi, gdy jego starania są doceniane, dlatego pamiętajmy, aby dostrzegać nawet niewielkie osiągnięcia dziecka i chwalcmy nawet za drobne postępy.

Jeżeli będziemy skupiać uwagę wyłącznie na niepowodzeniach dziecka, wówczas szybko straci ono chęć do nauki.

6. Oczekiwanie na miarę możliwości

Nie stawiamy dziecku zbyt wygórowanych wymagań, szczególnie na początku wspólnej pracy. Starajmy się obserwować proces nauki i stopień przyswajania informacji przez nasze dziecko, zauważmy jego mocne strony. Często okazuje się, że dzieci mają swoje ulubione dziedziny wiedzy, których nauka przychodzi im sprawnie oraz takie, z którymi mają większe trudności. Nie wymagajmy więc, aby nasze dziecko miało piątki ze wszystkim przedmiotów.

Zamiast tego doceniajmy sam fakt przystąpienia do pracy oraz wysiłek włożony w proces uczenia się tego, co jest dla niego najtrudniejsze.

„Tajemnica wspierania rozwoju innych tkwi w tym, aby przyłapywać ich na tym, że robią coś dobrze.” K. Blanchard

Pamiętajmy, że poprzez atmosferę akceptacji i wsparcia budujemy w dziecku poczucie własnej wartości. Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych możliwości – nie tylko w dzieciństwie, ale również w dorosłym życiu.

Zasady mądrej motywacji:

- unikajmy nadmiernej kontroli dziecka przy odrabianiu lekcji
- po odrobieniu lekcji wszystkie przybory wracają na swoje miejsce
- po odrobieniu lekcji trzeba zapakować plecak na następny dzień
- dziecko zaczyna zabawę dopiero po odrobieniu lekcji
- nie róbmy zadań za dziecko twierdząc, że zrobimy to szybciej, lepiej
- dostosujmy nasze wymagania do możliwości intelektualnych, wiekowych, rozwojowych dziecka
- nie wytykajmy błędów
- nie motywujmy dziecka negatywnie zawstydzając, zastraszając, zmuszając, przekupując, stosując impulsywne kary
- okazujmy swoje zainteresowanie i gotowość do pomocy, rozmawiajmy z dzieckiem o jego problemach
- chwalmy dziecko za konkretne sukcesy. Nie używajmy pochwał typu: „no udało ci się w końcu zrobić to zadanie” „dobrze to zrobiłaś, ale tu mogłabyś jeszcze bardziej się przyłożyć”.

Zamiast tego mówmy: np. **„brawo zrobiłaś(aś) już trzy zadania całkiem samodzielnie, to się nazwa być skutecznym, „zrobiłaś(eś) to bardzo dokładnie czy bardzo starannie itp.**